

РЕШЕНИЕ

№ 19185

гр. София, 08.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 77 състав,
в публично заседание на 26.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Баева

при участието на секретаря Антонина Митева, като разгледа дело номер **5908** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 149 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. 405а, ал. 7 от Кодекса на труда (КТ).

Образувано е по жалбата на Медицински център „Репродуктивно здраве“ ООД, със седалище и адрес на управление [населено място], срещу Постановление за обявяване на съществуването на трудово правоотношение от 02.03.2023 година на Главен инспектор в Изпълнителна агенция “Главна инспекция по труда“.

Жалбоподателят твърди, че постановлението е незаконосъобразно, като издадено при допуснати съществени нарушения, неправилно приложение на материалния закон и в несъответствие с целта му. Твърди, че постановлението е издадено в деня на приключване на проверката, поради което не му е осигурена възможност да се запознае с резултатите от нея и да направи възражения. Твърди, че административният орган е достигнал до изводи за наличие на трудово правоотношение само въз основа на гражданския договор от 04.06.2021 година, при липсата на други доказателства. Твърди, че в противоречие с чл. 405а от КТ е обявено, че трудовото правоотношение е за минал период. Твърди, че не е налице трудово правоотношение, тъй като липсва установяване на съществените му елементи – място, работно време, трудови функции, възнаграждение, йерархическа зависимост. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното постановление. Претендира направените пред инстанцията съдебно-деловодни разноски.

Ответникът не изпраща представител. В писмено становище от 25.09.2024 година

излага подробните си съображения за неоснователност на жалбата. Моли съда да постанови решение, с което да отхвърли жалбата. Претендира присъждане на юрисконкултско възнаграждение. В условията на евентуалност, при отмяна на акта, прави възражение за прекомерност на изплатеното адвокатско възнаграждение.

Заинтересованата страна не се явява, не изпраща представител и не изразява становище по същество.

Съдът, след преценка на събраните в хода на административното и съдебното производство писмени документи, приема за установено от фактическа и правна страна следното :

В Протокол № ПР23004444/02.03.2023 година са обективирани извършени проверки в „Медицински център репродуктивно здраве“ ООД [населено място] в обект, находящ се в [населено място], район „Красна поляна“, [жк], [улица] на 06.01.2023 година, 11.01.2023 година, 08.02.2023 година и 02.03.2023 година. В протокола е посочено, че е представен граждански договор с О. Г. П..

Видно от договор № 45/04.06.2021 година жалбоподателят е възложил на О. П. да извършва при заявка прегледи и консултации на пациенти в областта на специалността „Акушерство и гинекология“ за периода 07.06.2021 година - 31.12.2023 година. В чл. чл. 5 и 6 от договора страните са постигнали съгласие за дължимото възнаграждение, съгласно Приложение № 1 към договора, платимо всеки месец, в който е извършена работата, или най-късно до 30-то число на следващия месец, като възложителя удържа и внася дължимите публични вземания. В чл. 8 от договора е посочено, че времето и мястото на изпълнение на задълженията се определят от възложителя. Съобразно чл. 20 от договора започването на изпълнението на работата от страна на изпълнителя е равнозначно на осигуряване от страна на възложителя на всички необходими технически, организационни и други условия.

С Постановление от 02.03.2023 година Началникът на отдел „Методология на административнонаказателната и инспекционна дейност“ към Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ е обявил съществуването на трудово правоотношение между О. Г. П. и Медицински център репродуктивно здраве“ ООД [населено място] за длъжност „специалист по Акушерство и гинекология“ с начална дата 07.06.2021 година и е дал предписание за сключване на трудов договор до 10.03.2023 година. За да постанови този резултат органът е приел, че гражданският договор прикрива трудово правоотношение, тъй като е уговорено време и място на извършване на работата, периодично плащане на възнаграждение за работа, която се извършва чрез личен труд.

Постановлението е връчено на жалбоподателя на 02.03.2023 година.

Въз основа на молби от 09.03.2023 година и 20.03.2023 година с Решения № № 23014654/10.03.2023 година и 23017414/21.03.2023 година срокът за сключване на трудов договор е продължен до 30.03.2023 година.

Видно от представената Справка от 09.10.2023 година от Националната агенция за приходите О. Г. П. има осигурителен доход за периода м.06.2021 година – м.03.2023 година, като работеща по нетрудово правоотношение.

Представени са графици за работа на О. Г. П..

Жалбата е депозирана на 15.03.2023 година и от адресата на акта, поради което съдът намира, че е допустима.

Съдът намира, че постановлението е издадено от компетентен орган, арг. чл. 405а, ал. 1 от КТ, вр. чл. 23, ал. 1, т. 3 Устройствения правилник на Изпълнителна агенция

„Главна инспекция по труда“. Началникът на отдел „Методология на административнонаказателната и инспекционна дейност“ към Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ е контролен орган по смисъла на чл. 399, ал. 1, т. 1 от КТ, вр. чл. 21 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“. Същият е в структурата на Дирекция „Правно осигуряване на инспекционната дейност“.

Оспореното постановление е в писмена форма, съдържа ясни мотиви и разпоредителна част.

Съдът намира, че жалбоподателят не е уведомен за започналото административно производство. Констативният протокол е съставен на 02.03.2023 година и на същата дата е издадено и обжалваното постановление.

Съдът намира, че нарушението не е съществено, тъй като правото на защита на жалбоподателя не е нарушено. След издаване на постановлението жалбоподателят не е представил доказателства, които да доведат до различен правен извод от този в обжалваното постановление. Представеното в съдебното заседание удостоверение за осигуряването на О. П. не води до извод, че последната не е престирала работната си сила по трудово правоотношение. Извършеното отбелязване е въз основа на подадена от жалбоподателя-осигурител информация и от него не може да обоснове извод за характера на правоотношението.

Съдът намира, че от анализа на представения граждански договор следва да се направи извод, че О. П. е престирала работна сила. Същата е наета от жалбоподателя да извършва медицинска дейност, срещу определено възнаграждение, при предоставяне на техника за изпълнение на мероприятията и при организиране на работата.

Разграничителният критерий при определяне дали едно правоотношение е трудово или гражданско/облигационно следва да бъде престацията от лицето, извършващо работата, дали то предоставя работната си сила.

Легално определение на това понятие не се съдържа в КТ. Националният статистически институт е дал определение на понятията „заети лица“ и „наети лица“ във връзка с изследване на заетостта и е възприел, че „заети лица“ са лица, които извършват работа за производство на стоки и услуги поне 1 час срещу заплащане (в пари или натура) или друг доход, а „наети лица“ са лицата, извършващи работа, за която получават възнаграждение в пари или натура под формата на работна заплата (в т.ч. лицата на постоянен и временен трудов договор, на пълно и непълно работно време). От съдържанието на тези сходни понятия следва да се извлече и съдържанието на понятието „работна сила“, а това е способността на човека да произвежда, чрез извършване на определени физически и/или интелектуални действия/усилия.

От съществено значение за преценката дали дейността е изпълнявана по трудово правоотношение или по граждански договор и по-точно по-договор за изработка, е обстоятелството, че възложената работа, макар и да е била определена по обем и като краен резултат, при изпълнението и не е била налице самостоятелност, след като изпълнителят е действал под ръководството и контрола на възложителя, като не е вложил свои материали, техника или други подобни.

Съгласно чл. 1, ал. 2 от Кодекса на труда отношенията при предоставянето на работна сила се уреждат само като трудови правоотношения. От събраните по делото доказателства е установено наличието на елементите на трудово правоотношение - престиране на работна сила за извършване на еднородна дейност – поддръжка на

площи, за определен период от време, срещу уговорено възнаграждение, на определено място, както и отношения на контрол от страна на дружеството по отношение на извършваната работа.

С оглед на горното съдът намира, че органът правилно е приел, че трудовото правоотношение е трудово. Органът правилно е приел, че към момента на извършване на проверката страните са в трудово правоотношение, въпреки уговорения в Граждански договор № 6/30.12.2022 година срок 31.01.2023 година. Видно от представената жалбоподателя справка за осигуряването на П., същото е продължило и след изтичането на срока в гражданския договор. Представената справка съдът приема, като доказателство, че към момента на извършване на проверката и издаване на обжалваното постановление между жалбоподателя и П. е налице трудово правоотношение.

Контролните органи могат да обявят съществуването на трудово правоотношение с постановление, когато установят, че се предоставя работна сила в нарушение на чл. 1, ал. 2 от КТ, арг. чл. 405а, ал. 1, изр. 1 от КТ. В постановлението се определя началната дата на възникване на трудовото правоотношение, арг. л. 405а, ал. 1, изр. 3 от КТ. Изискването за посочване на дата на възникване на трудовото правоотношение налага извод за възможност с постановлението да бъде установено такова и за минал период. Изискването е работна сила да се предоставя към момента на извършване на проверката. Ако правоотношенията между страните са прекратени към момента на извършване на проверката, установяване съществуването на трудово правоотношение за минал период е по реда на Граждански процесуален кодекс, чрез предявяване на установителен иск.

С оглед на изложеното съдът намира, че жалбата, като неоснователна следва да се отхвърли.

На ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева, на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Предвид горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 3 от АПК, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Медицински център Репродуктивно здраве“ ООД със седалище и адрес на управление [населено място], район „Лозенец“, [улица], вх. Б, ет. 5, ап. 14-15, ЕИК[ЕИК], срещу Постановление от 02.03.2023 година на Началника на отдел „Методология на административнонаказателната и инспекционна дейност“ към Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, с което е обявено съществуването на трудово правоотношение между О. Г. П., ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], вх. В, ет. 6, ап. 61 и „Медицински център репродуктивно здраве“ ООД [населено място] с начална дата 07.06.2021 и е дадено предписание за сключване на трудов договор в срок до 10.03.2023 година.

ОСЪЖДА „Медицински център Репродуктивно здраве“ ООД със седалище и адрес на управление [населено място], район „Лозенец“, [улица], вх. Б, ет. 5, ап. 14-15, ЕИК[ЕИК] ДА ЗАПЛАТИ НА Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, сумата от 100 (сто) лева.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния съд на Република България в 14 дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ :